

Pečman, Rudolf

Kniha o Leoši Janáčkovi v němčině a angličtině

Sborník prací Filozofické fakulty brněnské univerzity. F, Řada uměnovědná.
1957, vol. 6, iss. F1, pp. 106-

Stable URL (handle): <https://hdl.handle.net/11222.digilib/110549>

Access Date: 23. 02. 2024

Version: 20220831

Terms of use: Digital Library of the Faculty of Arts, Masaryk University provides access to digitized documents strictly for personal use, unless otherwise specified.

držovat jednotu v kritické ediční technice, ve vydavatelských zprávách a předmluvách. Je nevhodné, že v některých svazcích jsou revísní zprávy příliš krátké nebo že vůbec někdy nejsou překládány do cizích jazyků. Měla by se někdy zvýšit též jazyková úroveň jejich překladů, zvláště v ruštině a francouzštině. Víme, že tyto potíže jsou namnoze způsobovány i vnějšími okolnostmi (nedostatek papíru, nedostatek času pro korektury) a na druhé straně zase skutečností, že hlavní redaktor sídlí v Brně, kdežto překlady zajišťuje pražské nakladatelství přímo u tamějších filologů; korektury však docházejí nikoli těmto překladatelům, ale pouze redaktorovi.

Konečně by jistě prospělo rozšířit celou sbírku i na oblast české hudby středověké a renesanční, jakož i důsledněji rozšiřovat též okruh spolupracovníků z řad musikologů i odborníků z praxe.

Pres tyto celkem nikoli podstatné poznámky patří však edice *Musica antiqua bohemica* k našim representačním sbírkám, které snesou i přísné mezinárodní hledisko. O jejím významu pro propagaci naší staré hudby u nás i v cizině není myslím třeba hovořit. Kéž by však ještě hlouběji a podstatněji stala se i součástí repertoáru předních našich i zahraničních reprodukcí umělců!

Rudolf Pečman

Kniha o Leoši Janáčkově v němčině a angličtině. Pražské nakladatelství Artia vydává pro zahraničí vedle mnoha děl z různých oborů též české hudebniny a v překladech knihy o českých skladatelích. Tak z nejdůležitějších knižních prací musikologických vyšly nebo jsou v tisku na příklad studie Otakara Šourka o Ant. Dvořákově, práce Františka Bartoše „Bedřich Smetana ve vzpomínkách a dopisech“, janáčkovská monografie od Jaroslava Vogla a paměti Jos. B. Foerstra „Poutník“.

K těmto knihám se řadí i publikace *Leoš Janáček in Briefen und Erinnerungen* (ausgewählt, mit Beiträgen und Anmerkungen versehen von Bohumír Štědroň. Str. 248, 25 obr. příloh, notové ukázky; Artia, Praha 1955; německý překlad *Ilse Schwarz-Turnovská*. Vyšlo též anglicky v překladu *Geraldine Thomsenové*).

Kniha je podstatně rozšířená a přepracovaná překlad původního českého vydání (Topičova edice, Praha 1946, str. 300, 12 obraz. příloh, notové ukázky) a shrnuje výběr z janáčkovské korespondence a vzpomínek na L. Janáčka, a to tak, že zahraničnickému čtenáři vyvstane plastický obraz Janáčкова života a díla v jeho vývojové posloupnosti. V knize nalezneme na příklad oddíly o Janáčkově dětství a studijních letech, o Janáčkově-dirigentovi, pedagogovi, theoretikovi, kritikovi atd., ale též důležité kapitoly o Janáčkově slovanství, o boji o Její pastorkyňu a o Janáčkově protestním postoji k národnostnímu a sociálnímu útlaku rakouskému.

Kniha usiluje o to, aby na přísném vědeckém základě rozvinula před zahraničnickým čtenářem životní osudy velkého skladatele a poukázala na mnohostrannost a osobitost Janáčkovu, na jeho nezlomný charakter i samorostlost, na lidový základ jeho genia i jeho hudební mluvy. Štědroňův výbor není pouze soubor mechanicky seřazených dopisů a vzpomínek, ale je doplněn vědecky spolehlivým spojovacím textem a řadou podčárových poznámek: Pro zahraničí má velký význam uvedení seznamu Janáčkových skladeb a úprav, přehled janáčkovských pramenů v chronologickém pořadí (autobiografie, korespondence a hlavní literární a hudebně theoretická díla L. Janáčka) a přehled literatury o L. Janáčkově do r. 1954. Nechybí ani seznam dopisů uvedených v knize, který je sestaven podle adresátů a odesílatelů.

Dá se tedy plně předpokládat, že takto pečlivě vybavená kniha splní v plné míře své poslání v zahraničí a podá přehledný a vědecký názor na osobnost našeho velkého skladatele. Oba cizojazyčné překlady vítáme zvláště nyní, kdy se o hudební dílo Janáčkově jeví tak zvýšený zájem v celém světě.

Rudolf Pečman

Výzkum moravského rokokového malířství. Autor zprávy pracuje od roku 1953 na výzkum moravského malířství druhé poloviny XVIII. století. V letech 1953—1955 provedl výzkum díla Frant. Ant. Šebesty-Sebastiniho a Jos. Ign. Sadlera. Výsledky byly publikovány v monografii F. A. Sebastini (Olomouc, 1956) a v článku *Obrazy Josefa Ignáce Sadlera (Sattlera) ve Slezském museu v Opavě* (Časopis Slezského musea v Opavě IV, 1955). Výzkum pokračoval v roce 1956 v okrese Sternberk, Zábrěh a Šumperk. Štědem zájmu byl zejména uničovský malíř Ignác Oderlitzký (1710—1761), na jehož dílo upozornil nedávno V. Jůza v diplomní práci *Farní kostel Nejsv. Trojice v Kopřivně a jeho výzdoba* (Filos. fakulta PU, Olomouc, 1954). Byly prostudovány Oderlitzkého freskové cykly ve farním kostele v Kopřivně u Šumperka, malované mezi lety 1751—1754, v kostelíku sv. Barbory v Šumperku z roku 1755 a oltární obrazy v kapli v Hynčicích